

E.K.K.E.

ΝΑ ΠΑΡΟΥΜΕ ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΑΡΝΟΥΝΤΑΙ !

Η 4^η Συνδιάσκεψη της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** πραγματοποιείται σε μια περίοδο όπου η κρίση του παγκόσμιου καπιταλισμού **συνεχίζεται**, ενώ παράλληλα εντείνεται η επίθεση ενάντια στην εργατική τάξη και τους λαούς. Παρά την κάποια πρόσκαιρη ανααιμική ανάπτυξη, **δεν δείχνει σημάδια υποχώρησης**: το παγκόσμιο χρέος εκτινάσσεται, το αμερικάνικο δημόσιο χρέος βρίσκεται στα \$20 τρις και μαζί με το ιδιωτικό ξεπερνά τα \$68 τρις, ενώ την ίδια ώρα είμαστε στα πρόθυρα ενός εμπορικού πολέμου μεταξύ ΗΠΑ-ΕΕ-Κίνας. Ταυτόχρονα, οι πλούσιοι γίνονται πλουσιότεροι: το 2017 το 82% του συνολικού παγκόσμιου πλούτου συγκεντρώθηκε στα χέρια του πλουσιότερου 1%! Έτσι, όσο κι αν η κυβέρνηση θέλει να μας πείσει ότι γυρίζουμε στην «κανονικότητα», μετά το 3^ο διαφαίνεται και 4^ο μνημόνιο, καθώς και παραπέρα κανιβαλική επίθεση στον κόσμο της δουλειάς, με τα αιματηρά πλεονάσματα των μνημονιακών κυβερνήσεων, με νέες θυσίες και περικοπές μέχρι το 2060 και βλέπουμε...

Η κατάσταση αυτή προκαλεί την κλιμάκωση των **ενδοϊμπεριαλιστικών ανταγωνισμών**, τις πραξικοπηματικές επεμβάσεις και τις στρατιωτικές αναμετρήσεις, την ανεξέλεγκτη προσφυγική κρίση που παίρνει διαστάσεις τραγωδίας, την όλο και πιο βαθιά απονομιμοποίηση των ιμπεριαλιστικών συνασπισμών και ολοκληρώσεων -όπως η Ε.Ε. και το ΝΑΤΟ- αλλά και των πολιτικών συστημάτων που στηρίζονται σ' αυτούς και τους υπηρετούν. Το σύστημα, σε σήψη και αδιέξοδο, αναβιώνει φασιστικές αναζητήσεις αλλά γνωρίζει και **αγωνιστικά ξεσπάσματα**.

Στην Ελλάδα έχουμε την **ολοκληρωτική υποταγή του ΣΥΡΙΖΑ**, μαζί με το σύνολο των αστικών κομμάτων, στα κελεύσματα της ΕΕ, του ΝΑΤΟ και της ντόπιας παρασιτικής ολιγαρχίας. Από την άλλη, η «αριστερή» στα λόγια και δεξιά στην πράξη πολιτική του λεγόμενου **ΚΚΕ**, όχι μόνο δεν αποτελεί διέξοδο, αλλά και γίνεται εμπόδιο για την ανάπτυξη και ανασυγκρότηση του κινήματος σε επαναστατική κατεύθυνση. Όπως και η ηγεσία της **ΛΑΕ**, η οποία δεν έχει ξεκόψει από τις ρεφορμιστικές ρίζες της και τον κοινοβουλευτικό κρετινισμό. Η εντεινόμενη αναξιοπιστία του πολιτικού συστήματος δημιουργεί και εδώ συνθήκες για ακροδεξιές αναδιπλώσεις αλλά και για αριστερές αναζητήσεις.

Η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** από την πρώτη στιγμή αντιπαράτεθηκε στην απατηλή φιλοΕΕ αστική πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ, για να δικαιωθεί απόλυτα. Οι υποσχέσεις του ΣΥΡΙΖΑ για ικανοποίηση των λαϊκών αιτημάτων χωρίς «ούτε ρήξη, ούτε υποταγή», διαψεύστηκαν ολοκληρωτικά, καταλήγοντας σε συμβιβασμό και ενσωμάτωση στο κυρίαρχο πολιτικό σύστημα. Μέσα από αγωνιστικές πρωτοβουλίες και πολιτικές επιλογές είναι που η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** παγώνει τη θέση της ως **αναγνωρίσιμου πόλου της Αριστεράς**, σημαντικότερης κατάκτησης των επαναστατικών δυνάμεων από τη μεταπολίτευση μέχρι σήμερα. Ενός πόλου ενότητας και πάλης για τη μεγάλη εργατική και λαϊκή πλειοψηφία, αλλά και για όλες τις αγωνιστικές αναζητήσεις της Αριστεράς, με κόκκινη γραμμή την αναγνώριση της κύριας αντίθεσης της περιόδου και του επαναστατικού δρόμου για την επίλυσή της υπέρ των εργατικών και λαϊκών συμφερόντων.

Σήμερα, με την όξυνση των ιμπεριαλιστικών αντιθέσεων στην περιοχή, με τον **ορατό κίνδυνο** μιας ελληνοτουρκικής **πολεμικής σύγκρουσης**, τη συνέχιση του προσφυγικού δράματος, τις μαζικές -αλλά ασυντόνιστες- αγωνιστικές και λαϊκές αντιδράσεις που έχει προκαλέσει η προσπάθεια εφαρμογής των δεσμεύσεων των μνημονίων, στο ασφαλιστικό, στο φορολογικό, στις ιδιωτικοποιήσεις, η πολιτική κρίση του συστήματος βαθιάίνει. Μια πολιτική κρίση με νέες και οδυνηρές για το λαό συνέπειες, που μόνο η κλιμάκωση των αντιιμπεριαλιστικών και αντικαπιταλιστικών αγώνων ενός οργανωμένου λαϊκού κινήματος θα μπορούσε να αποτρέψει.

Για να το πετύχουμε όμως αυτό θα πρέπει να ξεπεράσουμε σημαντικές αδυναμίες και να πραγματοποιήσουμε ένα βήμα ωρίμανσης και συγκρότησης της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ.**

1 Πέρα από τον καθορισμό της κύριας αντίθεσης και την πρωτοπόρα αγωνιστική παρέμβαση στα κινήματα, χρειάζεται η **εμβάθυνση και η επεξεργασία ενός προγράμματος** με αφετηρία τις αναζητήσεις των μαζών, αλλά και συγκεκριμένα βήματα για την υλοποίησή του. Χρειάζεται η **οργανωμένη παρέμβαση σε όλους τους χώρους** όπου δρουν οι εργατικές και λαϊκές μάζες, σε μια κατεύθυνση ωστόσο σύγκρουσης και αποκάλυψης των αδιόρθωτων εκπροσώπων του κεφαλαίου και της γραφειοκρατίας και όχι ουράς απέναντί τους. Χρειάζεται ακόμα το ξεπέρασμα κάθε μικροκομματισμού μέσα στις γραμμές μας, η δημοκρατική λήψη αλλά και η **ενιαία** και αποφασιστική εφαρμογή των πολιτικών και κινηματικών μας αποφάσεων και η κριτική και αυτοκριτική εκτίμηση και παραπέρα επεξεργασία τους, με βάση την αντικειμενική εκτίμηση των αποτελεσμάτων τους, **για μια **ΑΝΤΑΡΣΥΑ των μελών**** που θα εξασφαλίζει αξιοπιστία και φερεγγυότητα απέναντι στην εργατική τάξη και το λαό.

2 Πρέπει να συνεχιστεί και να ενταθεί η προσπάθεια της πρωτοβουλίας μας «Για ένα κοινό πολιτικό βηματισμό...», για την **πολιτική μετωπική συμπόρευση** προς εκείνο το κομμάτι της Αριστεράς που **διαχωρίζεται από το ρεφορμισμό** και αναζητεί έναν άλλο δρόμο, όχι όμως με μια λογική «επαναστατικής καθαρότητας» και αυτοαναφορικότητας. Από την άλλη, πέρα από την κοινή δράση στο κίνημα, δεν μπορούμε να συμπορευτούμε με δυνάμεις που δεν τολμούν να αρθρώσουν ξεκάθαρο λόγο ενάντια στην ΕΕ, που κάνουν πισωγυρίσματα στη γραμμή τους επιδιώκοντας ενίοτε ένα πλαίσιο σούπα, ένα πλαίσιο «πατριωτικό-αντιμνημονιακό», γενικό και αόριστο, θολώνοντας τα νερά, χωρίς να βάζουν στην πρώτη γραμμή τη σύγκρουση με τους καπιταλιστικούς και ιμπεριαλιστικούς σχηματισμούς. **Η διαρκής προσπάθεια της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για τη συγκρότηση ενός επαναστατικού πόλου-μετώπου ήταν αυτή που την ανέδειξε σε αναγνωρίσιμη δύναμη και σε εναλλακτική διέξοδο για την Αριστερά**, σε αντίθεση με άλλες δυνάμεις που, στο όνομα της «καθαρότητας» τους, έμειναν κλεισμένες στο καβούκι τους και στο περιθώριο.

3 Αφετηρία της πάλης μας δεν μπορεί να είναι άλλη από την υπεράσπιση και διεκδίκηση κατακτήσεων και δικαιωμάτων για τη δημοκρατία της εργατικής τάξης και του λαού ως το τέλος. Ενάντια στη λεηλασία του κόσμου της εργασίας και την εξοντωτική συμπίεση των μισθών, την ανεργία, τη συνεχή συρρίκνωση των συντάξεων και το κόψιμο των κοινωνικών επιδομάτων, την επισφάλεια και την εξευτελιστική ελαστικοποίηση της εργασίας, το κλέψιμο και την ολοκληρωτική υποταγή του ελεύθερου χρόνου. Για την **κατάργηση των πλειστηριασμών** και για την υπεράσπιση της λαϊκής κατοικίας και περιουσίας από δήμους-κράτος-τράπεζες-κεφάλαιο. Για τη **συνεταιριστική απελευθέρωση της αγροτιάς** από την υπερεκμετάλλευση των κάθε λογής μεσαζόντων και νεοτσιφλικάδων, του χρηματοπιστωτικού συστήματος και από τη φορομπηξία των κυβερνήσεων. Για την **κατάργηση των μνημονίων** και των εφαρμοστικών τους νόμων. Για την **παύση πληρωμών** και τη **διαγραφή του τοκογλυφικού χρέους**. Για την **εθνικοποίηση των τραπεζών** και των μεγάλων επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας **με εργατικό-λαϊκό έλεγχο**. Για την **ανατροπή της αστικής πολιτικής βίας** και τρομοκρατίας μέχρι την κατάλυση όλων των μηχανισμών καταστολής του αστικού κράτους, την κατάκτηση της πολιτικής εξουσίας και τον έλεγχο των παραγωγικών δυνάμεων της χώρας από την εργατική τάξη και το λαό.

4 Αντίστοιχα, πάλη για διεκδίκηση της δημοκρατίας στις εξωτερικές σχέσεις της χώρας, για ισότιμη συμβίωση και **διεθνιστική αλληλεγγύη** της εργατικής τάξης και των λαών. Οι συνθήκες που μας έχουν επιβληθεί σήμερα στα πλαίσια του ευρώ, της ΕΕ και του ΔΝΤ δεν αποτελούν μια γενικόλογη «επιτροπεία», αλλά **κατάλυση κάθε έννοιας εθνικής, κρατικής και λαϊκής κυριαρχίας**. Αυτό αποδεικνύεται από την απαγόρευση ψήφισης οποιουδήποτε νόμου εάν αυτός δεν έχει πρώτα την έγκριση των ιμπεριαλιστικών θεσμών· από το γεγονός ότι η ελληνική οικονομία στηρίζεται σε ένα νόμισμα τη διαχείριση του οποίου δεν μπορεί να επηρεάσει με κανένα τρόπο· από το γεγονός ότι ο έλεγχος του τραπεζικού συστήματος βρίσκεται στα χέρια της ΕΚΤ και των hedge funds που εξαγόρασαν τις μεγαλύτερες τράπεζες για πενταροδεκάρες και με την υποχρέωση οι πρόεδροι των τραπεζικών διοικήσεων να είναι εκπρόσωποι των ευρωπαϊκών πολυεθνικών· από την επιβολή ασφυκτικού δημοσιονομικού ελέγχου στην ελληνική οικονομία, με ξεπούλημα των βασικών υποδομών και παραγωγικών δυνατοτήτων της χώρας (αεροδρόμια, λιμάνια, ΟΤΕ, ΑΔΜΗΕ, ΤΡΑΙΝΟΣΕ, ΕΥΔΑΠ, ΕΥΑΘ κ.λπ.) στις πολυεθνικές του διεθνούς κεφαλαίου· από τη νέα Frontex και τους συνοριοφύλακες που προχωρούν σε όποια μέτρα γουστάρουν, χωρίς να παίρνουν υπόψη ούτε την κυβέρνηση, ούτε τα δικαιώματα του λαού· από την πλήρη ευθυγράμμιση της ντόπιας πλουτοκρατικής ολιγαρχίας μαζί τους, προκειμένου να διεκδικήσει κάποια μερίδια από τα κέρδη, εξάγοντας τα κεφάλαιά της στο εξωτερικό.

5 Πάλη ενάντια στις **ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και πολέμους** με τη συμμετοχή της Ελλάδας και ενάντια στις αντιδραστικές συμμαχίες με Ισραήλ και Αίγυπτο. Έξω το ΝΑΤΟ από το Αιγαίο, καμιά παραβίαση των κυριαρχικών δικαιωμάτων των λαών της περιοχής. Όχι σε νέες κλιμακώσεις των ενδοϊμπεριαλιστικών ανταγωνισμών και αναμετρήσεων. Κύπρος ενιαία-κυρίαρχη-ανεξάρτητη, χωρίς ξένους στρατούς και βάσεις, όχι στη διχοτόμηση και στη μονιμοποίησή της σε ρόλο αβύθιστου αεροπλανοφόρου για τον έλεγχο της περιοχής. Απόλυτος σεβασμός, συναδέλφωση και κοινοί αγώνες Ελληνοκύπριων και Τουρκοκύπριων, για την υπεράσπιση και διεκδίκηση των δικαιωμάτων και ελευθεριών τους. Προϋπόθεση για να τεθεί σωστά και το ζήτημα της πολιτικής εξουσίας, είναι η πρωτοπόρα **ανάληψη της ευθύνης για την αντιμετώπιση των εθνικών ζητημάτων από το εργατικό και λαϊκό κίνημα, για ισότιμη και αλληλέγγυα συμβίωση των λαών**, ενάντια στην ξενοδοουλία της αστικής τάξης και το δηλητηριώδη ρατσισμό και εθνικισμό των φασιστών της Χρυσής Αυγής. Σε μια χώρα με μέση καπιταλιστική ανάπτυξη όπως η Ελλάδα και σε συνθήκες κρίσης, το σύνολο των αστικών κομμάτων (μεταξύ αυτών και ο ΣΥΡΙΖΑ) αποδέχονται όλη αυτή τη βαρβαρότητα, και παρά τις ρατσιστικές και εθνικιστικές φλυαρίες των φασιστών, γίνεται ξεκάθαρο ότι, όπως πάντα, κανείς άλλος ούτε θέλει ούτε μπορεί να υπερασπίσει το δικαίωμα της ισοτιμίας και της αυτοδιάθεσης σε διεθνιστική κατεύθυνση για τη συγχώνευση των εθνών, παρά μόνο ένα επαναστατικό, εργατικό και λαϊκό κίνημα.

Μια τέτοια ΑΝΤΑΡΣΥΑ χρειαζόμαστε σήμερα, για να μπορέσει να απευθυνθεί με φερεγγυότητα και αποτελεσματικότητα στη μεγάλη εργατική και λαϊκή πλειοψηφία, καλλιεργώντας την **εμπιστοσύνη στις δυνάμεις τους** και την **αυτοπεποίθηση** ότι *«αυτοί που σήμερα φαίνονται νικημένοι, του αύριο μπορούν να είναι οι νικητές»*.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Όπως αναφέραμε και πιο πάνω, σήμερα η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** αποτελεί σημαντικό βήμα και **κατάκτηση για την Αριστερά**, το εργατικό και λαϊκό κίνημα. Οι αλληπάλληλες **αγωνιστικές και ενωτικές παρεμβάσεις** της σε όλα τα κρίσιμα ζητήματα της περιόδου την έχουν αναδείξει σε αναγνωρίσιμο και ελπιδοφόρο πόλο συνολικά μέσα στο εργατικό κίνημα. Οι εισηγήσεις που έχουν κατατεθεί για την 4^η Συνδιάσκεψη ανοίγουν δημιουργικά το διάλογο πάνω στα κρίσιμα πολιτικά ζητήματα της περιόδου. **Ανοίγουν δρόμους για να ξεπεράσουμε αντιφάσεις**, ανολοκλήρωτες απόψεις και αδυναμίες και να αντιστοιχηθούμε με το καθήκον ανάδειξης της άλλης επαναστατικής Αριστεράς που έχουν ανάγκη οι εργαζόμενοι και οι λαϊκές μάζες. Τόσο με τη **συσπείρωση** των ταξικά συνειδητών αγωνιστών της εργατικής τάξης και του λαού, με την **οργανωτική ανασυγκρότηση** και κοινωνική γείωση της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, όσο και με την απαραίτητη παραπέρα **εμβάθυνση** του **προγράμματός** της, ώστε αυτή ν' αποτελέσει φερέγγυα, πειστική και ρεαλιστική διέξοδο για την εργατική τάξη και το λαό σε επαναστατική κατεύθυνση. Σ' αυτό το πνεύμα γίνονται και οι παρατηρήσεις, οι τροποποιήσεις και οι προσθήκες που ακολουθούν:

α Στις γραμμές μας υπάρχει ακόμα διαφορά εκτίμησης για το χαρακτήρα του ΣΥΡΙΖΑ, για μας όμως είναι ξεκάθαρο ότι, ακόμα και πριν από τη σημερινή του ολοκληρωτική **αστική μετάλλαξη**, δεν μπορούσαμε να τον συγκρίνουμε με τα κλασικά ρεφορμιστικά κόμματα της Β' Διεθνούς, τα οποία ήταν «αστικά-εργατικά» όπως έλεγε ο Λένιν, γιατί είχαν μια εργατική βάση που την αποπροσανατόλιζαν σε αστική κατεύθυνση, ενώ αντίθετα ο ΣΥΡΙΖΑ, πέρα από την αστική πολιτική που εφαρμόζει, έχει και μια καθαρά μικροαστική κοινωνική σύνθεση με πολύ περιορισμένη εργατική βάση.

β Όταν μιλάμε για κοινή δράση με τη βάση του ΚΚΕ και τη ΛΑΕ, δεν πρέπει να αγνοούμε και όλες τις **υπόλοιπες δυνάμεις της επαναστατικής Αριστεράς**, όπως γίνεται σε αρκετά σημεία της εισήγησής μας.

γ Όταν μιλάμε για το δρόμο της ρήξης, της αντικαπιταλιστικής ανατροπής, της επανάστασης, της νέας σοσιαλιστικής και κομμουνιστικής προοπτικής, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι όλα αυτά δεν πρέπει να είναι γενικόλογα, αλλά να ξεκινάνε από την απόκρουση των σημερινών επιθέσεων και την **ανατροπή της μνημονιακής πολιτικής**.

δ Ακόμα όταν μιλάμε για την υλοποίηση του προγράμματός μας, δεν μπορεί να περιορίζουμε την αναφορά μας στον «αγώνα των εργαζόμενων και του λαού» ή στην «ίδια την εργατική τάξη», αλλά πρέπει να διευκρινίζουμε ότι χρειάζεται ένας **λαός οργανωμένος** σε επαναστατικό υποκείμενο και μια **εργατική τάξη συγκροτημένη** κομματικά σε τάξη για τον εαυτό της.

ε Για το ζήτημα των αριστερών κυβερνήσεων και την πιθανή συμμετοχή επαναστατικών δυνάμεων σ' αυτές ή για το ζήτημα εργατικών ή/και λαϊκών μετώπων και τη διχογνωμία που υπάρχει στις δυνάμεις της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, θεωρούμε ότι, καταρχάς, όσον αφορά τα **λαϊκά μέτωπα**, αυτά, παρά τις προδοσίες και τους αντεπαναστατικούς συμβιβασμούς σαν αυτούς που έγιναν π.χ. στη Γαλλία ή στην Ελλάδα με τη Βάρκιζα, σε πολλές άλλες χώρες είχαν **θετικά αποτελέσματα**, όπως σε Γιουγκοσλαβία, Αλβανία, Αν. Ευρώπη, Κινέζικη Επανάσταση και αργότερα στο Βιετνάμ, όπου για πρώτη φορά υπέστη μια τέτοια πολιτική και στρατιωτική ήττα και η αμερικάνικη υπερδύναμη. Ένα Λαϊκό Μέτωπο που, σύμφωνα με την εισήγηση του Δημητρώφ στο 7^ο Συνέδριο της 3^{ης} Διεθνούς, είχε ως κύριο περιεχόμενο και αφετηρία του το Ενιαίο Μέτωπο της εργατικής τάξης, που ωστόσο στις συγκεκριμένες συνθήκες επιδίωκε και τη δημιουργία ενός «πλατιού αντιφασιστικού Λαϊκού Μετώπου στη βάση του προλεταριακού Ενιαίου Μετώπου», για τη δημιουργία «αγωνιστικών συμμαχιών του προλεταριάτου και της εργαζόμενης αγροτιάς με την κύρια μάζα των μικροαστικών στρωμάτων της πόλης, που ακόμη και στις βιομηχανικά αναπτυσσόμενες χώρες αποτελούν την πλειοψηφία του πληθυσμού». Και όλα αυτά με την ανοιχτή δήλωση ότι η μεταβατική κυβέρνηση ενός τέτοιου μετώπου **«δεν μπορεί να φέρει την τελική σωτηρία**. Δεν είναι σε θέση να ανατρέψει την ταξική κυριαρχία των εκμεταλλευτών, γι' αυτό και δεν μπορεί να ματαιώσει οριστικά τον κίνδυνο της φασιστικής αντεπανάστασης. Επομένως πρέπει να προετοιμαζόμαστε για τη σοσιαλιστική επανάσταση. Η σωτηρία θα έρθει αποκλειστικά από την εξουσία των σοβιέτ»!

στ Για την εκτίμηση της **κατάστασης** στη **Μέση Ανατολή** πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι η διάλυση και η καταστροφή που έχει επιβληθεί εκεί δεν είναι αποτέλεσμα του ανταγωνισμού ανάμεσα στους ιμπεριαλιστές και τις ντόπιες αντιδραστικές δυνάμεις αλλά πρώτα και κύρια είναι **αποτέλεσμα των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων** που χρονολογούνται από πολύ παλιά, με την αυθαίρετη χάραξη των συνόρων στην περιοχή η οποία κατέληξε σήμερα σε πολέμους, όπως ο τωρινός ενάντια στη Συρία του Άσαντ, όπως παλιότερα ήταν ενάντια στο Ιράκ του Σαντάμ Χουσεΐν, ενάντια στο Αφγανιστάν και ενάντια στη Λιβύη του Καντάφι. **Όσο οπισθοδρομικά, καταπιεστικά και αντιδραστικά ήταν τα καθεστώτα αυτά, κανένα δικαίωμα δεν είχαν οι ιμπεριαλιστές να επέμβουν**. Πράγμα που δεν έκαναν εξάλλου για να φέρουν τη δημοκρατία, αλλά για να εξασφαλίσουν και να παγιώσουν τα δικά τους συμφέροντα, όπως είναι η παρεμπόδιση της εμπορικής διεξόδου της Κίνας στην Ευρώπη, καθώς και ο έλεγχος των στρατηγικής σημασίας ενεργειακών πηγών της περιοχής και η αξιοποίησή τους για να σπάσει η εξάρτηση της Ευρώπης από το φυσικό αέριο και τα πετρέλαια της Ρωσίας. Κανείς άλλος δεν είχε ούτε έχει το δικαίωμα ή τη δυνατότητα να λύσει αυτά τα προβλήματα παρά μονάχα η εργατική τάξη και οι λαοί της περιοχής σε **αντιιμπεριαλιστική, αντιφασιστική** και

δημοκρατική κατεύθυνση. Σε ό,τι αφορά τα ίδια τα καθεστώτα όπως έλεγε ο Λένιν «Όσο η αστική τάξη του καταπιεζόμενου έθνους παλεύει ενάντια στο έθνος που καταπιέζει, τόσο είμαστε πάντα και σε κάθε περίπτωση πιο αποφασιστικά απ' όλους υπέρ, γιατί είμαστε οι θαρραλέοι και συνεπείς εχθροί της καταπίεσης. Όσο η αστική τάξη του καταπιεζόμενου έθνους είναι υπέρ του δικού της αστικού εθνικισμού, είμαστε κατά. Πάλι ενάντια στα προνόμια και τη βία του έθνους που καταπιέζει και καμιά ανοχή της επιδίωξης προνομίων από το καταπιεζόμενο έθνος».

ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ – ΠΡΟΣΘΗΚΕΣ

ΣΤΗΝ ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΤΗΣ 4^{ης} ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗΣ ΤΗΣ ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Όσον αφορά τις τροποποιήσεις που προτείνουμε, αυτές αφορούν το κεφάλαιο Β2 με τις θέσεις 14, 15 και 16 για την εξωτερική πολιτική της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, τη θέση 40 για ορισμένα ιδεολογικά ζητήματα της πάλης σήμερα και τέλος για το οργανωτικό και τον τρόπο εκλογής αντιπροσώπων και οργάνων. Ακόμη προτείνουμε να προστεθούν στις θέσεις δύο ενότητες, μία για το αγροτικό και μία για τα δημοκρατικά δικαιώματα.

Στη θέση 14 για τα **ελληνοτουρκικά**, υποβαθμίζεται η ανισομετρία της ελληνικής και της τουρκικής αστικής τάξης σε κάθε επίπεδο (οικονομικό, στρατιωτικό και πολιτικό) και μάλιστα χωρίς καθόλου πειστικά επιχειρήματα.

Αντίθετα στη θέση 16 για το «**Μακεδονικό**», ξαφνικά όχι μόνο «ανακαλύπτεται», αλλά υπερτονίζεται η ανισομετρία αστικών τάξεων Ελλάδας και ΠΓΔΜ, για να υποστηριχτεί η επιδίωξη της γειτονικής χώρας να διατηρήσει μια ονομασία που οξύνει τους εθνικισμούς κι από τις δύο πλευρές.

Στη θέση 15 για το **Κυπριακό**, παρότι αποτελεί ένα βήμα μπροστά στη γραμμή της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, «τσουβαλιάζονται» σε μια παράγραφο χωρίς ιεράρχηση οι αιτίες του κυπριακού προβλήματος.

Στη θέση 40, όπως αναφέραμε και παραπάνω στο σημείο 4, ο όρος «**επιτροπεία**» δεν περιγράφει επαρκώς το καθεστώς που έχει επιβληθεί από τους ιμπεριαλιστικούς θεσμούς στη χώρα μας. Κατά την άποψή μας, το καθεστώς αυτό αποτελεί **κατάλυση κάθε έννοιας εθνικής, κρατικής και λαϊκής κυριαρχίας**. Ακόμη, ενώ σωστά αναγνωρίζεται η κοινή στάση των αστικών τάξεων ενάντια στις εργατικές τους τάξεις, δεν αναφέρεται καθόλου ο μεταξύ τους έντονος ανταγωνισμός.

Για το **οργανωτικό** τέλος προτείνουμε μια θέση **ενιαίας λίστας**, με **αναλογική εκπροσώπηση** των οργανώσεων και των ανένταχτων.

ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ

14 Στο πεδίο της εξωτερικής πολιτικής η κυβέρνηση συνεχίζει την επικίνδυνη πολιτική ευθυγράμμισης με ΗΠΑ-ΝΑΤΟ-ΕΕ και την υποστήριξη του άξονα Ελλάδα-Κύπρου-Αιγύπτου-Ισραήλ, με στόχο την αναβάθμιση της θέσης και του ρόλου της ελληνικής αστικής τάξης στη διεκδίκηση των ενεργειακών πόρων και των δρόμων μεταφοράς τους στην ευρύτερη περιοχή.

Η επίσκεψη του Τσίπρα και των υπουργών του στις ΗΠΑ και η συνάντηση με τον Τραμπ σήμαναν **την ακόμα βαθύτερη πρόσδεση στους τυχοδιωκτισμούς των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων** και των χαωτικών ανταγωνισμών στην ανατολική Μεσόγειο και τα Βαλκάνια. Η **ελληνική κυβέρνηση** εμφανίστηκε **πρόθυμη να συμμετάσχει στα εγκλήματα του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού**, αποσκοπώντας σε ανταλλάγματα που θα αναβαθμίσουν τη θέση του ελληνικού καπιταλισμού στην περιοχή σε σχέση με τον τουρκικό καπιταλισμό (ΑΟΖ, επέκταση χωρικών υδάτων κ.λπ.)

Οι δύο κυβερνήσεις Ελλάδας και Τουρκίας συνεχίζουν τον ιστορικό **ανταγωνισμό** τους για το πάνω χέρι στην ευαίσθητη και γεωστρατηγικά σημαντική περιοχή του **Αιγαίου** και της **νοτιοανατολικής Μεσογείου**. Οι δύο αστικές τάξεις Ελλάδας και Τουρκίας παίρνουν μέτρα επιθετικής αλλαγής του status quo στην περιοχή, η κάθε μια ανάλογα με τη δύναμή της.

Η ισχυρότερη στρατιωτικά και πιο **επιθετική Τουρκία**, κάτω από την ισλαμοφασιστική ηγεμονία του Ερντογάν, αμφισβητεί ακόμα και έμπρακτα τα διεθνώς αναγνωρισμένα σύνορα και τα δικαιώματα που απορρέουν από αυτά, όχι

μόνο στην περιοχή της Μ. Ανατολής, αλλά και στα δυτικά της, στο Αιγαίο και την Κύπρο. Φέρνει πιο κοντά την πολεμική απειλή με εξοπλιστικά προγράμματα μαμούθ από Ρωσία και ΗΠΑ.

Όσο μπορεί, και η **ελληνική κυβέρνηση** προσπαθεί να αναβαθμίσει τη θέση της στην περιοχή, συμμετέχοντας στον **αντιδραστικό άξονα** Ισραήλ-Αιγύπτου-Κύπρου-Ελλάδας, παραχωρώντας κι επεκτείνοντας τις **ΝΑΤΟϊκές βάσεις**, ενώ δεν λείπει και η **εθνικιστική ρητορική** κυβερνητικών και κρατικών στελεχών.

Συνολικά **τα συμφέροντα των λαών της περιοχής** δεν έχουν σε τίποτα να κάνουν με τους ανταγωνισμούς των αστικών τάξεων, με το κλίμα εθνικισμού, ρεβανσισμού και πατριδοκαπηλίας που προωθούν οι αστικοί κύκλοι. Ο ανταγωνισμός αυτός είναι αντιδραστικός και από τις δύο πλευρές του Αιγαίου. Οι λαοί δεν θα οδηγηθούν στη σφαγή για το αν την ΑΟΖ θα την εκμεταλλευτεί η NOBBLE ή η ROSNEFT, Έλληνες ή Τούρκοι καπιταλιστές. Επιτακτική είναι η ανάγκη ενός ενωτικού **αντιιμπεριαλιστικού και αντιπολεμικού κινήματος** για την αποτροπή των σχεδίων του ιμπεριαλισμού και των αστικών τάξεων.

15 Σε σύνδεση με τα παραπάνω, **σημαντικές εξελίξεις υπάρχουν και στο Κυπριακό**. Οι έως τώρα προτεινόμενες «λύσεις» του είναι ανάλογες με το «σχέδιο Ανάν» και δεν πρόκειται να οδηγήσουν σε αποτέλεσμα προς όφελος των λαών.

Το «κυπριακό πρόβλημα» έχει τη βάση του στις ιμπεριαλιστικές επιδιώξεις να αποτελεί η Κύπρος το «αβύθιστο αεροπλανοφόρο» στις πολεμικές τους εξορμήσεις στη Μέση Ανατολή και στον αντιδραστικό ελληνοτουρκικό ανταγωνισμό.

Οι εθνοτικές εκκαθαρίσεις και εκτοπίσεις Τουρκοκυπρίων των αρχών της δεκαετίας του '60 και η συνεχής υποδαύλιση των διαφορών και του εθνικιστικού μίσους ανάμεσα στις δύο κοινότητες, το πραξικόπημα Σαμψών που οργάνωσε η ελληνική χούντα, άνοιξαν τον δρόμο για την τουρκική εισβολή, αποτέλεσμα της οποίας είναι η σχεδόν 45ετής τουρκική κατοχή του βόρειου τμήματός της Κύπρου, η εκδίωξη των Ελληνοκυπρίων κατοίκων και η μεταφορά στη θέση τους εποίκων από την Τουρκία. **Τα εγκλήματα αυτά έχουν διαπραχθεί ενάντια στον κυπριακό λαό** (Ελληνοκύπριους και Τουρκοκύπριους), από τις αστικές τάξεις Ελλάδας και Τουρκίας, πάντα με όχημα τον εθνικισμό από όλες τις πλευρές και με το σιγοντάρισμα των Μεγάλων Δυνάμεων και κυρίως της «εγγυήτριας δύναμης» Βρετανίας και της πολιτικής της του «διαίρει και βασιλεύει» σε βάρος του κυπριακού λαού.

Γι' αυτό σήμερα γίνεται όλο και πιο καθαρό ότι μόνο με την **παρέμβαση του λαϊκού παράγοντα**, με την **κοινή πάλη** Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων, μπορεί να επιβληθεί μια δίκαιη και ειρηνική λύση πέρα και ενάντια στους οικονομικούς και γεωπολιτικούς ανταγωνισμούς των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων και των αστικών τάξεων Ελλάδας, Τουρκίας και Κύπρου, όπως έδειξε και ο αγώνας των Κύπριων για αυτοδιάθεση εναντίον της αγγλικής αποικιοκρατίας.

Αυτή η κοινή πάλη θα ανοίξει το δρόμο για μία **Κύπρο ενιαία, ανεξάρτητη**, χωρίς ξένους στρατούς (αποχώρηση των τουρκικών στρατευμάτων κατοχής και του ελληνικού στρατού), χωρίς ξένες βάσεις και εγγυήτριες δυνάμεις, με αναγνώριση της εθνοτικής «διπλής φύσης» του ενιαίου κράτους, κατοχύρωση των δικαιωμάτων και του ρόλου της τουρκοκυπριακής κοινότητας, ώστε Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι να μπορούν να ζουν μαζί ειρηνικά και να πάρουν στα χέρια τους τη ζωή τους και την κοινωνία.

16 Αντίστοιχη διεθνιστική στάση απαιτείται και στο ζήτημα του «Μακεδονικού». Παρά την υπερπροβολή του ζητήματος της ονομασίας, το πραγματικό ζήτημα είναι η προσπάθεια να λυθούν οι εκκρεμότητες για να ενταχθεί η χώρα αυτή στο ΝΑΤΟ και την ΕΕ, όπως απαιτεί ο **σχεδιασμός των ΗΠΑ** και ο ανταγωνισμός οικονομικής και γεωπολιτικής επιρροής των ιμπεριαλιστικών κέντρων (ΗΠΑ-Ρωσίας-ΕΕ) και των γειτονικών κρατών (Ελλάδας, Τουρκίας, Βουλγαρίας, Σερβίας, Αλβανίας).

Η άρχουσα τάξη στη χώρα μας είδε εξ αρχής το μικρό αυτό κράτος ως «ζωτικό οικονομικό και πολιτικό χώρο». Οργάνωσε τις επενδύσεις μεγάλων ελληνικών τραπεζών και άλλων επιχειρήσεων στην περιοχή (ενέργεια, εμπόριο κ.λπ.), ενώ επιδίωξε να αποτελέσει το διαμεσολαβητή για την ένταξη στην ΕΕ και το ΝΑΤΟ.

Το εργατικό και λαϊκό κίνημα στα Βαλκάνια οικοδομεί την πάλη του πάνω στη βάση **της ενότητας της εργατικής τάξης, των εθνοτήτων και των λαών**, με σεβασμό στον πολυεθνικό χαρακτήρα του ιστορικού χώρου της Μακεδονίας και τα διαμορφωμένα και διεθνώς αναγνωρισμένα σύνορα, και τα δικαιώματα των μειονοτήτων (συμπεριλαμβανομένης και της σλαβομακεδονικής μειονότητας), ενάντια στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, ενάντια στην ένταξη και για

αποχώρηση από το ΝΑΤΟ όλων των χωρών της περιοχής. Πάλη ενάντια στα εξοντωτικά μέτρα που επιβάλλουν τα ιμπεριαλιστικά κέντρα, **ενάντια στους επικίνδυνους εθνικισμούς** που καλλιεργούν οι αδηφάγες αστικές τάξεις - σε όλες ανεξαιρέτως τις χώρες. Πάνω σ' αυτή τη βάση, να δώσουμε την πάλη για μια ονομασία που να σέβεται την ιστορία όλων των λαών της περιοχής, ενάντια στις επιδιώξεις του ιμπεριαλισμού και την τροφοδότηση των εθνικισμών και του αλυτρωτισμού κι από τις δύο πλευρές των συνόρων, με τη συνεργασία των λαών.

40 Ορισμένα ιδεολογικά ζητήματα της πάλης σήμερα

Η υπογραφή των μνημονίων και συνολικά τα μέτρα που έχουν επιβληθεί στα πλαίσια του ευρώ, της ΕΕ και του ΔΝΤ, δεν αποτελούν μια **γενικόλογη «επιτροπεία»**, αλλά συνιστούν **κατάλυση κάθε έννοιας εθνικής, κρατικής και λαϊκής κυριαρχίας**, δημιουργώντας μια κατάσταση στην οποία:

- Δεν επιτρέπεται καμία ψήφιση νόμου από το ελληνικό κοινοβούλιο αν αυτός δεν έχει πρώτα την έγκριση των ιμπεριαλιστικών θεσμών· η ελληνική οικονομία στηρίζεται σε ένα νόμισμα τη διαχείριση του οποίου δεν μπορεί να επηρεάσει με κανένα τρόπο.
- Ο έλεγχος του τραπεζικού συστήματος βρίσκεται στα χέρια της ΕΚΤ και των hedge funds που εξαγόρασαν τις μεγαλύτερες τράπεζες για πενταροδεκάρες.
- Οι πρόεδροι των τραπεζικών διοικήσεων είναι υποχρεωτικά εκπρόσωποι των ευρωπαϊκών πολυεθνικών.
- Ξεπουλιούνται οι βασικές υποδομές και παραγωγικές δυνατότητες της χώρας (αεροδρόμια, λιμάνια, ΟΤΕ, ΑΔΜΗΕ, ΤΡΑΙΝΟΣΕ, ΕΥΔΑΠ, ΕΥΑΘ κ.λπ.) στις πολυεθνικές του διεθνούς κεφαλαίου.
- Επιβάλλεται ασφυκτικός δημοσιονομικός έλεγχος της ελληνικής οικονομίας, με την ντόπια πλουτοκρατική ολιγαρχία να ευθυγραμμίζεται απόλυτα μαζί τους και να εξάγει τα κεφάλαια της στο εξωτερικό.

Παλεύουμε **ενάντια στην κατάλυση κάθε έννοιας εθνικής, κρατικής και λαϊκής κυριαρχίας**, υπέρ των εργατικών και λαϊκών συμφερόντων, της ανεξαρτησίας και της απεμπλοκής από τους ιμπεριαλιστικούς μηχανισμούς, αποκαλύπτοντας το ταξικό συμφέρον που κινεί αυτή την πολιτική. Αντίπαλοί μας όλοι οι εκμεταλλευτές, εγχώριοι και ξένοι.

ΠΡΟΣΘΗΚΕΣ

ΤΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΣΤΟ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Ο ΣΥΡΙΖΑ, συνεχίζοντας το έργο των προηγούμενων κυβερνήσεων, εντείνει την **επίθεση στα δημοκρατικά δικαιώματα**. Αθώοι καταδικάζονται σε πολυετείς φυλακίσεις χωρίς κανένα αποδεικτικό στοιχείο, συλληφθέντες φορτώνονται κατασκευασμένες κατηγορίες, απλοί πολίτες κακοποιούνται από τα «όργανα της τάξης». Έχουν αυξηθεί οι διώξεις ενάντια στους αγωνιστές των κοινωνικών κινημάτων για την πολιτική τους δράση. Τα δικαιώματα των κρατούμενων παραβιάζονται, ζουν υπό άθλιες συνθήκες, πεθαίνουν από απλές ασθένειες, μπαίνουν συνέχεια φραγμοί σε όσους θέλουν να σπουδάσουν. Ο **νέος σωφρονιστικός κώδικας** θα κάνει την κατάσταση ακόμα πιο δύσκολη, άρα απαιτεί ανυποχώρητο αγώνα από την πλευρά μας.

Ο ΣΥΡΙΖΑ όχι μόνο δεν κατάργησε τον **τρομονόμο**, όπως είχε υποσχεθεί, αλλά διαμορφώνει εκείνο το νομικό πλαίσιο που θα δίνει τη δυνατότητα ποινικοποίησης και φίμωσης οποιασδήποτε φωνής αντίστασης. **Φοβούνται τις εξεγέρσεις του λαού** και γι' αυτό ενισχύουν τον αντιτρομοκρατικό και όλους τους συναφείς νόμους. Για να περάσουν όλα τα μέτρα της φοροληστείας, των περαιτέρω μειώσεων μισθών και συντάξεων, της υποβάθμισης της υγείας, της παιδείας, της κατάργησης των ελάχιστων επιδομάτων πρόνοιας, της ακρίβειας, των ιδιωτικοποιήσεων των πάντων, έχουν ανάγκη από όλο αυτό το θεσμικό αντιδραστικό πλέγμα νόμων κατά του εχθρού λαού. Η λιτότητα, η φτωχοποίηση, πάνε παρέα με την **καταστολή**.

Την **κατάργηση των τρομονόμων** και την κατάκτηση της δημοκρατίας δεν θα την υλοποιήσει από μόνη της καμιά «αριστερή» ή «προοδευτική» κυβέρνηση, αλλά θα την επιβάλει η **οργανωμένη πάλη του λαού**, παράλληλα με τους αγώνες για έξοδο από την ΕΕ, το ΝΑΤΟ και τους ιμπεριαλιστικούς μηχανισμούς που αποτελούν τους μόνους τρομοκράτες, στο δρόμο για τη συνολική κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΤΗΣ ΦΤΩΧΟΜΕΣΑΙΑΣ ΑΓΡΟΤΙΑΣ

Η φτωχομεσαία αγροτιά, που ήδη είχε δεχθεί τα πλήγματα των αντιαγροτικών πολιτικών ΕΕ-ΠΟΕ, αλλά και την επίθεση των μεγαλοαγροτών, μεγαλεμπόρων, μεγαλοβιομηχάνων, με το ξέσπασμα της κρίσης είδε τις τιμές των προϊόντων της να καταρρέουν και τις τιμές των καλλιεργητικών εφοδίων (φάρμακα, λιπάσματα, καύσιμα, κ.λπ.) να εκτινάσσονται σε απίστευτα ύψη, με συνέπεια το εισόδημα τους να μειώνεται απελπιστικά, να μην μπορούν να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους, να κινδυνεύουν από κατασχέσεις (τράπεζες, εφορία).

Οι πολιτικές ΕΕ-ΔΝΤ-κυβερνήσεων καταστρέφουν ό,τι έμεινε όρθιο την προηγούμενη περίοδο. Το «μητρώο αγροτών», η φοροληστεία και τα μέτρα για το ασφαλιστικό δείχνουν την έξοδο σε δεκάδες χιλιάδες μικροαγρότες, εργατοαγρότες, αγροτοεργάτες, δείχνουν το δρόμο μιας άλλης γεωργίας, καταθλιπτικής, αντιδραστικής και επικίνδυνης, κάτω από την απόλυτη κυριαρχία του χρηματιστικού κεφαλαίου, των μονοπωλιακών κολοσσών του αγροδιατροφικού συμπλέγματος, των νεοτσιφλικάδων. Οι καταστροφικοί για τους συνεταιρισμούς νόμοι των κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ-ΝΔ, των συγκυβερνήσεων και τώρα της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ αφανίζουν ένα από τα τελευταία στηρίγματα των φτωχομεσαίων αγροτών, οδηγώντας την πλειοψηφία τους στην εκκαθάριση και το κλείσιμο και την περιουσία τους στο «δημόσιο» για προφανές ζεπούλημα της.

Προέχει για τη φτωχομεσαία αγροτιά η πάλη για: την **ανατροπή της ΚΑΠ**, την **έξοδο από ευρωζώνη-ΕΕ**, την **κατάργηση του μητρώου αγροτών**, την **ανατροπή της φοροεπιδρομής**, το **σταμάτημα των κατασχέσεων και πλειστηριασμών κατοικιών, γης, περιουσίας** των φτωχομεσαίων αγροτών, **διαγραφή των χρεών**. **Δημιουργία/ανασύσταση πρωτοβάθμιων συνεταιρισμών** με εργατικό έλεγχο. Άτοκα καλλιεργητικά δάνεια. Αφορολόγητο αγροτικό πετρέλαιο και φθινό ηλεκτρικό ρεύμα, κατάργηση του ΦΠΑ σε όλα τα καλλιεργητικά μέσα και εφόδια και σ' όλη την αλυσίδα παραγωγής και διάθεσης των προϊόντων, για τη μείωση του κόστους παραγωγής.

Το μέλλον της φτωχομεσαίας αγροτιάς δεν βρίσκεται στα στενά όρια της κεφαλαιοκρατικής παραγωγής, αλλά στην πάλη για την ανατροπή του, σε μια **γεωργία** που θα ασκείται **σε κοινωνικό επίπεδο** και **σε όφελος της κοινωνίας** συνολικά. Η συνεταιριστική άσκηση της γεωργίας, με κεντρικό σχεδιασμό, αποτελεί και την προϋπόθεση για να αξιοποιηθούν από τους φτωχομεσαίους αγρότες οι δυνατότητες της παραγωγής σε μεγάλη κλίμακα και τα επιτεύγματα της τεχνολογίας και της επιστήμης.

ΠΡΟΣΘΗΚΕΣ- ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟ 39

Τροπολογία για τους εργάτες γης:

Υπεράσπιση των δικαιωμάτων των εργατών γης, ίσα δικαιώματα για όλους, Έλληνες και ξένους. Συνδικαλιστική οργάνωση των εργατών γης σε ένα ενιαίο συνδικάτο χωρίς εθνικούς διαχωρισμούς.

Προσθήκη για το διαχωρισμό εκκλησίας-κράτους:

Πλήρης διαχωρισμός εκκλησίας-κράτους. Τα θρησκευτικά δόγματα να συντηρούνται από τους πιστούς τους. Φορολόγηση της εκκλησιαστικής περιουσίας. Να μπει τέλος στη θρησκευτική κατήχηση στα σχολεία.

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΟ

Προϋπόθεση για την ανταπόκριση της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** στα αυξημένα καθήκοντα της περιόδου δεν είναι μόνο η πολιτική της ωρίμανση αλλά και ένα άλμα στην **επαναστατική της ανασυγκρότηση**. Για την αποτελεσματική εφαρμογή της ενιαίας πολιτικής της κατεύθυνσης, που θα ενισχύεται και θα ωριμάζει μέσα απ' τον ελεύθερο συνθετικό και δημοκρατικό διάλογο και όχι δίνοντας την προτεραιότητα σε επιμέρους επιδιώξεις της μιας ή της άλλης συνιστώσας, του ενός ή του άλλου αγωνιστή. Σε μια **ΑΝΤΑΡΣΥΑ των μελών όχι μιας χρήσης, ούτε μελών ψηφοφόρων, αλλά υπεύθυνων αγωνιστών, ενεργών και γειωμένων σε μαζικούς και εργασιακούς χώρους, τακτικών μελών των Κλαδικών και Τοπικών Επιτροπών**. Με ένα **Πανελλαδικό Συντονιστικό Όργανο κύριο παράγοντα συντονισμού και καθοδήγησης** ανάμεσα σε δύο συνδιασκέψεις, με αρμοδιότητες, που θα διασφαλίζει τη συνεχή επικοινωνία της βάσης με τα ανώτερα όργανα και **θα εκλέγει την Κεντρική Συντονιστική Επιτροπή**, τις επιμέρους Γραμματείες, το Γραφείο Τύπου και την Επιτροπή Προγράμματος. Μια ΚΣΕ που θα διασφαλίζει τον καθημερινό συντονισμό και την εκπροσώπηση της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** και θα προετοιμάζει και εφαρμόζει τις αποφάσεις του ΠΣΟ. Με απόλυτα **δημοκρατικά** αλλά και **ενιαία εκλογικά συστήματα** που θα διασφαλίζουν την ισότιμη συμμετοχή όλων των συντρόφων χωρίς μικροκομματισμούς και διασπαστικές επιδιώξεις.

Για το **ΕΚΚΕ**, το οργανωτικό μοντέλο και η εσωτερική δημοκρατία, αποτυπώνουν την πολιτική γραμμή και αντανakλούν την πολιτική στόχευση. Για την επίλυση των υπαρκτών προβλημάτων του μετώπου δεν αρκεί να «δοκιμάζουμε νέα μοντέλα». Δεν μας εκφράζει ο πολιτικός «αγνωστικισμός». Ένα αντικαπιταλιστικό μέτωπο που έχει στο πρόγραμμά του την επανάσταση, δεν την επιδιώκει με τον πιο αφελή και παιδιάστικο τρόπο ή με μοντέλα που έχουν αποτύχει στο παρελθόν. Παραπέρα, ένα επιχείρημα που χρησιμοποιείται από όσους ψήφισαν κατά πλειοψηφία την πρόταση για αλλαγή στο οργανωτικό, είναι ότι ψηφίζουμε πολιτική, δεν ψηφίζουμε άτομα και ότι οι πλατφόρμες θα βγάλουν αντιπροσώπους με «απλή αναλογική». Οι παραπάνω σύντροφοι σ' αυτή τη περίπτωση σκόπιμα μπερδεύουν τις διαφορές που υπάρχουν μέσα σ' έναν κοινωνικό σχηματισμό (χώρα, δήμο, σχολή). Η καπιταλιστική κοινωνία είναι χωρισμένη σε τάξεις, καθεμιά από τις οποίες προωθεί το συμφέρον της. Το σχέδιο της αστικής με εκείνο της εργατικής τάξης, είναι ακραία αντιπαραθετικά και ασυμβίβαστα. Αντίθετα, σε ένα πολιτικό αντικαπιταλιστικό μέτωπο, δεν υπάρχουν τέτοιες διαφορές. Προχωράμε όλοι μαζί πάνω στους άξονες του κοινά αποφασισμένου προγράμματος, με ορίζοντα το σοσιαλισμό-κομμουνισμό. Άλλωστε, συμμετέχουμε σ' ένα τέτοιο μέτωπο επειδή καταρχήν συμφωνούμε μεταξύ μας και αναγνωρίζουμε ότι μπορούμε να προχωρήσουμε μαζί. Αντίστοιχα, το οργανωτικό πρέπει να αποτυπώνει αυτή τη παραδοχή, την ικανότητα και αναγκαιότητα σύμπλευσης πάνω στο κοινά διαμορφωμένο πρόγραμμα, δίνοντας ταυτόχρονα τη δυνατότητα για πάλη γραμμών. Οι ξεχωριστές πλατφόρμες ακυρώνουν το δυνάμωμα της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** των μελών, της ενιαίας **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, και βάζουν τις βάσεις για παραπάνω περιχαράκωση, εσωστρέφεια και διάλυση.

Έτσι, όσο δημοκρατική είναι η διεκδίκηση της απλής αναλογικής απέναντι στους αντιδημοκρατικούς θεσμούς με τους οποίους η αστική τάξη θωρακίζεται, τόσο αντιδημοκρατική και διαλυτική είναι η εφαρμογή της σε ένα αντικαπιταλιστικό μέτωπο, όπως η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**.

ΠΡΟΤΙΝΟΥΜΕ

Για τον τρόπο εκλογής των μελών του ΠΣΟ από τη συνδιάσκεψη και των αντιπροσώπων από τις τοπικές και κλαδικές επιτροπές (σε περίπτωση που δεν υπάρχει συναίνεση), προτείνουμε την **ενιαία λίστα**, αλλά με καθορισμένη από την αρχή **αναλογική με τη δύναμη των συνιστωσών-ανένταχτων** εκπροσώπηση. Αυτός ο τρόπος, από τη μια δεν θα ευνοεί τον «ανταγωνισμό» των ξεχωριστών πλατφορμών και από την άλλη θα εξασφαλίζει την αναλογική εκπροσώπηση οργανώσεων και ανένταχτων. Έτσι και το κάθε μέλος θα μπορεί να ψηφίζει όποιον επιθυμεί, και οι οργανώσεις-ανένταχτοι θα έχουν την εκπροσώπηση που τους αναλογεί. Ο καθορισμός της αναλογικότητας θα γίνεται ανάλογα με το εκλογικό μέτρο, από την Οργανωτική της Επιτροπή με την έγκριση του Σώματος. Κινούμαστε πάντα στην κατεύθυνση του μικρού μέτρου σταυροδοσίας.

Η ΚΣΕ να εκλέγεται από το ΠΣΟ και να λογοδοτεί σ' αυτό.

Μέλος είναι όποιος δίνει τακτικά εισφορές και συμμετέχει στην εσωτερική ζωή της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, με ενεργή συμμετοχή σε συνελεύσεις-εκδηλώσεις, δράσεις και διαδηλώσεις. Δικαίωμα να εκλέγει και να εκλέγεται έχει όποιος είναι τουλάχιστον 3 μήνες μέλος.